

Decyzją Parlamentu Europejskiego (Rekomendacja &1863 z 13 marca 2009 r.) medycyna środowiskowa została wreszcie uznana za „nową i równorzędną dyscyplinę medyczną rozwijającą się już od wielu lat”.

Oto jej pełne brzmienie

Poniżej najważniejsze fragmenty w/wym. Rekomendacji,

1. Zgromadzenie Parlamentarne, podobnie jak i inne międzynarodowe organizacje tj. Unia Europejska, Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), Europejska Agencja Środowiska, etc., odnotowały wzrastającą zależność pomiędzy środowiskowym zanieczyszczeniem a większym i bardziej oczywistym niż kiedykolwiek ryzykiem utraty zdrowia. Środowiskowe patologie nie są już dłużej wiązane wyłącznie z chorobami układu oddechowego oraz krążenia czy specyficznymi odmianami raka lecz również z innymi chronicznymi patologiami, włącznie z niewydolnością systemu immunologicznego, chorobami nerwowymi i neurodegeneracyjnymi, jak również zaburzeniami układu hormonalnego i reprodukcyjnego.

2. Wiedząc że zarodki, płód, niemowlęta i dzieci są bardziej aniżeli dorośli podatne na szkodliwe działanie czynników środowiskowych, Zgromadzenie alarmuje wszystkie rządy, odpowiednie organizacje i strony zainteresowane, co do potrzeby ochrony i odnowy środowiska w celu zagwarantowania przyszłości naszych dzieci oraz przyszłych pokoleń.(...)

4. Zgromadzenie żałuje, że pomimo nawoływań co do potrzeby podejmowania kroków zapobiegawczych, co wyrażane było w deklaracjach, statutach i zapisach legislacyjnych, wciąż jest brak odpowiednich reakcji na znane lub nowopowstające zagrożenia środowiskowe, wciąż mają miejsce systematyczne opóźnienia w adaptacji oraz wdrażaniu efektywnych działań zapobiegawczych. Pomimo odnotowania nieznacznej poprawy na polu wielokrotnej i chronicznej ekspozycji na zanieczyszczenia środowiskowe oraz na polu środowiskowych patologii, sytuacja jest niezmiennie przygnębiająca.(...)

6. Zgromadzenie podkreśla ważność wprowadzania wszelkich form prewencji i wczesnego wykrywania (chorób) gdziekolwiek jest mowa o przepisach dotyczących środowiskowego zdrowia, wierząc, że podstawowa prewencja czynników stwarzających środowiskowe ryzyko musi mieć miejsce ponad wszystko.

7. Ocena środowiskowego ryzyka musi być bazowana wyłącznie na naukowych kryteriach, co oznacza że musi być ona chroniona przed jakąkolwiek presją ze strony politycznych autorytetów, ekonomicznych lobbystów i brać pod uwagę podstępne efekty małych i chronicznych ekspozycji na substancje środowiskowe, zwłaszcza w formie kombinowanej. Nawet w małych ilościach, „koktajl” środowiskowych zanieczyszczeń znajdujących się w powietrzu, w wodzie, w pożywieniu, w produktach codziennego użytku lub materiałach budowlanych (np. azbest), mogą wywołać poważne efekty na zdrowiu człowieka.

8. Ocena ryzyka musi ponad wszystko wziąć pod uwagę fakt, że nie tylko wielkość czyni trucizną, ale też czas ekspozycji na nią, mechanizmy akumulacyjne oraz indywidualna wrażliwość na zanieczyszczenia lub ich kombinację.

9. Już od ponad dwudziestu lat naukowcy, lekarze oraz lekarze środowiskowi, specjaliści oraz środowiskowi eksperci ostrzegają przedstawicieli rządów i środowisk medycznych przed

nowymi zagrożeniami zdrowia i środowiskowymi patologiami wynikającymi z podstępnego wzrostu stopnia zanieczyszczenia w środowisku, łańcuchu żywienia i organizmie człowieka.

10. Zgromadzenie uznaje ważność roli zrzeszeń obywateli i organizacji działających na rzecz ochrony środowiska i środowiskowego zdrowia nie tylko na zasadzie wykazywania zdrowotnych skandali, ale też udostępniania prewencyjnych strategii oraz planów działania. (...)

13. Zgromadzenie przyznaje, że ilość osób aktualnie cierpiących z powodu chorób wynikających z środowiskowego zatrucia regularnie wzrasta w sposób wielce niepokojący.

14. Podkreślając potrzebę wdrożenia natychmiastowych działań mogących skutecznie kontrolować znane i nowe zagrożenia, Zgromadzenie prosi Radę Ministrów o wystosowanie zaproszenia do krajów członkowskich i obserwatorów Parlamentu Europejskiego aby ci mogli:

14.1. rozpoznać bliską zależność pomiędzy środowiskiem a zdrowiem oraz zapewnić w tym zakresie koordynację przepisów

14.2. promować pozytywne rezultaty zdrowotne jakie wynikają z dostępu do wysokiej jakości środowiska i uznać negatywne rezultaty zdrowotne jakie wynikają z jego niskiej jakości. Fakt ten powinien odzwierciedlony być w Narodowym Dokumencie Zdrowia Publicznego, który każde z państw członkowskich powinno dostarczyć do Sekretariatu Parlamentu Europejskiego.(...)

14.4. zapewnić aby naukowcy mogli pracować w niezależny, przejrzysty i demokratyczny sposób zgodnie z zasadami konkurencji i naukowego pluralizmu.(...)

14.16. usprawnić przepisy dotyczące zwrotu należności za diagnostyczne i terapeutyczne usługi dla osób cierpiących z powodu chorób środowiskowych, którzy muszą na co dzień sprostac problemom wynikającym z przymusu pokrywania ich kosztów z własnych zasobów finansowych

14.17. Aktywnie wspomagać finansowo, kontraktami i partnerskimi umowami organizacje działające na rzecz pacjentów na polu zdrowia i chorób wynikających z środowiskowego zatrucia